

Tahajjud: Het nachtgebed

الرَّحِيمِ الرَّحْمَنِ اللَّهُ بِسْمِ
(وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا)
سُورَةُ الْإِسْرَاءِ، 17: 79

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ،
وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ»
الترمذي، القيامة 42

Geliefde gelovigen!

De reden dat de mens geschapen is, is om zijn Heer te dienen. Onder de vele vormen van aanbidding neemt de nachtaanbidding een bijzondere plaats in. Onze Verheven Heer prijst in de Koran het nachtgebed en vermeldt de verdienste ervan voor Zijn Profeet en de gelovigen: **“Sta een deel van de nacht op om voor jezelf een vrijwillig gebed te verrichten; misschien zal jouw Heer jou verheffen tot een lofwaardige positie.”**¹

Beste broeders en zusters!

Het tahajjud-gebed is het nachtgebed dat wordt verricht na het nachtgebed (isha), nadat men een tijdje heeft geslapen. Dit gebed was verplicht voor onze geliefde Profeet (vrede zij met hem), maar is sunnah voor zijn gemeenschap.² In de Koran worden de eigenschappen van de oprechte dienaren beschreven, waarbij herhaaldelijk wordt benadrukt dat zij 's nachts opstaan om te bidden: **“Zij verlaten hun bedden om hun Heer, vol vrees en hoop, te smeken.”**³ En in een ander vers: **“Zij sliepen maar weinig gedurende de nacht en in de vroege ochtenden vroegen zij om vergeving.”**⁴

Dierbare aanwezigen!

Onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) hechtte groot belang aan het nachtgebed. Aisha (moge Allah tevreden met haar zijn) vertelt: *“De Profeet bad zo veel dat zijn voeten opzwellen. Ik zei: ‘O Boodschapper van Allah, waarom doe je dit, terwijl jouw eerdere en toekomstige zonden reeds zijn vergeven?’ Hij antwoordde: ‘Zou ik dan geen dankbare dienaar moeten zijn?’”*⁵ In een andere overlevering zegt hij: *“Bid het nachtgebed, want het is de aanbidding van de oprechten vóór jullie; het brengt jullie dichter bij Allah, wist zonden uit en weerhoudt van fouten.”*⁶

Beste moslims!

De Profeet (vrede zij met hem) zei ook: **“Na de verplichte gebeden is het meest deugdzame gebed het nachtgebed.”**⁷ En in een andere hadith staat: **“O mensen, verspreid de vredesgroet, geef eten, bid 's nachts terwijl de mensen slapen — en jullie zullen in**

vrede het Paradijs binnengaan.”⁸ Het nachtgebed is een van de meest oprechte vormen van toewijding aan Allah. In de Koran staat dat de aanbidding in de stilte van de nacht **“indringender is en het hart dieper raakt.”**⁹ Allah zegt ook: **“Is hij die zich 's nachts neerbuigt in aanbidding en lang rechtop staat, gelijk aan degene die niet gelooft?”**¹⁰ De Profeet (vrede zij met hem) zei eveneens: *“De eer van de gelovige ligt in zijn nachtelijke gebed.”*¹¹ En in een andere uitspraak moedigde hij vooral in de wintermaanden aan tot aanbidding en vasten: *“De winter is de lente van de gelovige: de dagen zijn kort en de nachten zijn lang. Hij vast overdag en verricht gebeden gedurende de nacht.”*¹² Het nachtgebed heeft vele wijsheden: het schenkt geduld en standvastigheid, zuivert het hart en brengt rust in de ziel. Het is een middel waardoor smeekbeden worden verhoord en de band tussen de dienaar en zijn Heer wordt versterkt.

Geliefde aanwezigen!

Laten we luisteren naar onze geliefde Profeet en in deze wintermaanden proberen onze dagen te vullen met vasten en onze nachten met het nachtgebed, lofprijzing en smeekbeden. Laten we onze huizen in de lange en koude winternachten verwarmen met gebed, Koran, samenzijn en smeekgebed. O Allah! Maak ons tot degenen die volharden in het nachtgebed, daarin rust vinden en Uw tevredenheid verdienen. Amin!

¹ Isrâ 17:79

² Müzzemmil, 73:1-7; Sajda, 32:16; Zâriyât51:17

³ Sajda, 32:16

⁴ Zâriyât, 51:17-18

⁵ Buhârî, Tefsîr, 2; Müslim, Münâfikîn, 81

⁶ Tirmizî, Da'avât, 01; Beyhakî, Şuabü'l-îmân, II, 502

⁷ Müslim, Sıyâm, 202

⁸ Tirmizî, Kıyâme, 42

⁹ Müzzemmil suresi, 73:6

¹⁰ Zümer, 39:9

¹¹ Hâkim, el-Müstedrek, II, 285

¹² Ahmed b. Hanbel, Müsned, III, 54; Beyhakî, Şuabü'l-îmân, III, 363